

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Premsumerationspris:
Ett år - \$1.50 - Sex månader \$0.75.
Ett år till Skandinavien - \$2.00
Ett halft år till do. - \$1.00
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada,
by
EMANUEL ÖHLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 72. - Årg. 6.

WINNIPEG, MAN. 30 DECEMBER 1892.

No. 11 - Lösn. 5 Cts.

NU ÄR YTTERSTA TIDEN.
(1. Joh. 2:18.)

Mel. 10 Abnf.

Syskon, fröjdlens! sen lur tiden

Så väl dagar, månader som år!
Tidens ur snart sista slaget slår.
Nu är yttersta tiden.

Bli för sorg och plåga än din lott,
Mister du hvad en gång du har fått.
Hör då om igen, det gör dig godt:
Nu är yttersta tiden.

När du svag och trott dig känner
När du misskän i utaf bröder är.
Lär då detta Herrns ord, som lär:
Nu är yttersta tiden.

Bli det mörkt för ögat någon gång.
Qvald den röst, som förr sjöng
Lammets sång.
Käre, hör då ordet än en gång:
Nu är yttersta tiden.

Alltså fröjda dig i alla fall,
Snart i skyn vår Herre komma
Skall.
Skänka bruden himlens glädje all
I den yttersta tiden. —

Har du än ej lif, o, dröj ej då!
Snart för dig kan sista timmen slå.
Må du minnas ordet, du också:
Nu är yttersta tiden.

EBEN-ESER.

1. Sam. 7:12.

Profeten Samuel hade låtit församla hela Israel till högtid i Mizpa. De hade syndat och kände behof af upprättelse, och profeten var villig att frambara deras sak inför Herren. Att stå inför Gud med känsla af sina synder, är icke så roligt, och det är därför icke heller underligt, att "de göto ut vatten inför Herren och fastade." De erkände sina synder och visste, att om Herren nu lemnade dem i deras fienders händer, så vore sådant rättvist, men de behöfde nu hjälp och hade, oakadt alla fel och brister, ingen annan att i detta afseende vända sig till, än till sin Gud. Och då Felsesterna ryckte allt närmare kände de behof af profetens förbön. Då frambars till brännoffer ett oskyldigt lam — ett dilam — och Herren hörde deras bön, berättas det, "och fienderna vordo slagna af Israel. Det var då Samuel tog en sten och uppreste den mellan Mizpa och Sen och kallade dess namn EBEN-ESER, sägande: "Ända hitintills har Herren hjälpt oss." Det var en betydelsefull händelse i Israels och på samma gång i Guds rikets historia. En sten skulle för kommande släkten som väl som för dem själva vara ojäfaktigt vittne på, att Gud ditintills hade hjälpt dem, ett bevis på att han hjälper i nödens stund, dem som åkalla honom.

Men låtom oss lemna Israel och för en liten stund tänka på oss själva. Vi äro i mycket bra lika detta folk, som nära Mizpa reste minnesstenen. Många gånger ha vi syndat och handlat dåraktigt, och väl vore, om vi, innan vi gå till nya

strider det kommande året, ginge till Gud med bekännelse och bön att slippa från den lätt snärjande synden. Den utgör ett hinder för seger och på samma gång för vår sanna glädje. Att på annat sätt än genom ånger och bön blifva af meil den, är omöjligt. "Men om vi bekänna våra synder, då är Gud trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet," säger Johannis (1 Joh. 1:9). Det är icke på vår värdighet Gud ser, utan på vårt behof och begär efter hjälp. Och när vi påminna Gud det stora offerlam, som för vår och hela världens synder offerat sig och som ezinnerligen gäller, då kan Gud icke annat, än höra vårt rop och frälsa oss utur våra ovägners hand. Då är också tid resa minnesten Eben-Eser och gå framtiden tillmötes i det melvetandet: "Ända hitintills har Herren hjälpt oss."

Om vi se tillbaka på det gångna året, så finna vi kanhända, att vår himmelske fader har ledd oss väl underligt, men dock så trofast och vist, att vi blifvit nödsakade att resa vårt ena Eben-Eser efter det andra. Vi påminna oss stunder af nöd och svårt betryck, som tvingade oss ned på våra knän i bönkamraren eller till någon bröder eller syster med den ömna begäran: "Låt oss bedja tillsammans eller bed för mig! Du blef hulpen antingen ur din svåra ställning eller så att du fick mera kraft att böra bördan; nog af, du måste resa ditt Eben-Eser der. Kommer du intet ihåg det? Jo, säger du, jag har rest flera sådana utefter min väg. Det tror jag ock, att du har gjort, och det skadar icke att se tillbaka och söka räkna dem. Kanhända om du det gör, skall du resa en till, innan året slutar. Du förer nog ingen räkning på, hvad du får af Gud — kanske gör han sjelf det icke heller — men om du tänker efter, skall du nog erindra dig något, som förtjenat ett erkännande. Om så är, res då ett nytt Eben-Eser, innan nya året går in. Och skulle dina barn eller närmaste fråga, hvad det betyder, så säg: "Ända hitintills har Herren hjälpt oss."

Israels barn vunno en härlig seger den dagen. "Felsesterna," heter det i 13 versen, "blefvo underkuvade och kommo icke mer in på Israels område." Det var ju icke underligt, då Herren sjelf forskräckte dem och höll sin hand emot dem." Och fastän det sett besynnerligt ut många gånger för dig och mig detta sista året, så har nog Herren ändå hjälpt oss. Att icke vilja erkänna detta skall endast försvaga oss och bringa oss i trådom under fienden. Nej, vänner, må vi ärligt erkänna Guds hjälp och tacka derför! När nya frestelser och pröfningar möta, när nya rustningar göras för vårt fallande, ja när riktiga syndfall ske — vänner! må vi då minnas, att det är Gud, som hjälper i nödens stund, att han är lika villig att hjälpa nu, som han var den första gången, vi reste vårt Eben-Eser. Derigenom skola vi upprättas, segra och "gå

från kraft till kraft, till dess vi tråda fram inför Gud på Sion. Der skola äfven vi på frälsarens fråga: "Hafver eder något fattats?" svara: "Herre, intet". Der skola vi kunna säga till Josua: "Du hade rätt, när du i slutet af ditt jordelof högtidligt försäkrade hela Israel, "att icke ett enda af alla de goda orden, hvilka Herren eder Gud, har sagt till eder, har uteblifvit! Allt har gått i fullbordan för eder. Icke ett ord deraf har uteblifvit." — Ja, vänner, der vilja vi resa vårt sista Eben-Eser och kring tronen uppstamma i evig harmoni: "Ända hitintills har Herren hjälpt oss."

CANADA NYHETER.

OTTAWA. — Till borgmästare i Ottawa valdes enhälligt den 26 december Herr Durocher.

Geologiska Sällskapet i Amerika öppnade sina förhandlingar här den 28 dec. General Guvernören höll välkomsttal, hvarefter val af styrelse o. s. v. försiggick. De många resande, som deltaga i kongressen, hafva rönt ett stortadt emottagande.

General Guvernören har, i samråd med kabinettet, nekat benåda Kinesen Sin Kse, som för mord är dömd att hängas i Nanaimo den 16de Januarii.

EDMONTON, 27 december. — Till borgmästare i Edmonton valdes i dag enhälligt M. McCauley.

NYA STOCKHOLM. — Predikanten C. O. Hofstrand har under julen besökt sitt hem härstädes samt predikat flere gånger.

Per Wikberg, från Ströms socken Jemtland, kom till kolonien sjelfva julafton med sin familj. Han har flere bröder och svågar i kolonien, så han kom då åtminstone ej bland främlingar.

NEW YORK, 28. dec. — Verldens antagligen äldsta kvinna, en rysk judinna vid namn Liel Lesboynski, afled här i lifgen. Hon var född i Odessa, Ryssland, 1768 och var således 124 år gammal.

MONTREAL. — Canada Pacific Jernvägens inkomster för November utgjorde: Brutto \$2,988,457, expenser \$1,085,812 och netto \$1,902,644. I November 1891 netto vinsten var \$986,011.

PILOT MOUND, Man. — 300,000 bnhels säd hafva torgfört här upp till den 17de december.

REGINA. — Det antages att Nord Vesterus Parlament blir hemförlöfvad den 31 december. Det antages att alla förslag skola vara passerade till dess.

SCANDINAVIA. — Mekanikern Carl Wallstedt har för vintern åtagit sig att sköta maskineriet vid Sven-

sken Frank Engman's nya sågverk, som han uppsatt inom kolonien.

Herr John Zetterlund, som nyligen anlände hit från Sundsvall i Sverige för att å sig och vänner utse land, har så fattat tycke för detta settlement, att han stannade här genast och fick strax arbete här.

TORONTO. — Midt i sjelfva hjertat af staden skedde den 27de december ett det mest våghalsiga röfveri. Chefen för juvelerersfirman A. H. Dewdney hade med sitt biträde just öppnat butiken om morgonen, då tre unga män kommo in och med dragna revolverar tvingade männen in i ett mindre rum, hvarest de blefvo bundna med rep och näsdukar för munnen. De lemnade en som vakt öfver fångarne, hvarefter de medtogo hvad de kunde i butiken. De kommo likväl åt enlast \$500 i pengar samt för \$100 varor. Alla tre männen gingo sedan ut genom bakdörren och när fångarne till slut kunde lösgöra sig sjelfva och gifva alarm, voro röfvarne alla borta.

VICTORIA, B. C. — Provinsen British Columbias mineral utställning lofvar att blifva särskildt storartad på verldsutställningen i Chicago. Stora stycken af silverore från West Kootenay förutom kol, jern, marmor och skiffer komma att utställas.

WAWANESA, Man. — En tidning har här börjat utgifvas af Herr C. A. Bailey. Den har fått namnet "Enterprise."

WINNIPEG. — Sektionsförmannen i Portage la Prairie, J. A. Peterson med familj, gästade Winnipeg under julhelgen samt vistades hos sina nära anförvänder, Banningenör C. J. Panzer och hans familj.

Vår aktade landsman, Mekanikern N. Aug. Vinberg, har en längre tid varit sjuk, men är nu på bättringsvägen.

Nykterhetsmötet, som skulle hållas den 28de december, uppsköts till måndagen den 9 januarii, då styrelseval m. m. förekommer.

Nästa vecka är böneveckan, då Gudstjänst hålles i de flesta Winnipegs kyrkor hvarje afton, deribland i Skandinaviska Missionskyrkan. Evangeliska alliansen i Amerika har fastställt följande program för veckan:

Måndag: tacksägelse och lof.
Tisdag: kyrkan i sin helhet.
Onsdag: nation och öfverhet.
Torsdag: utländska missionen.
Fredag: hem missionen och judarne och
Lördag: familjen och skolarna.

Vädret under julveckan har varit mycket kallt. Thermometern visade i Regina, Assiniboia, ända till 45 under Zero. I vesteren rasade ock svåra snöstormar.

Hvete, Nr. 2 hard, betalas nu med 50 cents pr bushel.

En Herr Svedrup, från Christiania, Norge, anlände till Winnipeg härom dagen och ämnar här nedläsa sina topolar.

Nyårsdagen håller, bland andra, "Unga Mäns Kristliga Förening" sin nyårsfest. Alla män äro hjertligen inbjudna dit. Reception emellan 12—7 e. m.

Manitoba Regeringens Emigrations Agent, Alex Smith, får emot taga bref från Norge och Sverige med förfrågningar om land och förhållanden i Manitoba. Det väntas en stor emigration från de Skandinaviska länderna under nästa år.

Elektriska spårvägs bolaget i Winnipeg äro mycket aktiva. Redan hafva de 4 vagnar i trafik på Main street, två till Kildonan, två till Fortage Avenue och två på ringlinjen från Logan till Notre Dame streets. Nästa år ämna de bygga spår på Higgins street till kvarnarna, William street, och en linie på Broadway till stadsgränsen samt derifrån till Notre Dame street. Banan på både Notre Dame och Portage Avenue komma ock att utsträckas.

Julotta hölls Juldags morgonen i hvardera af Winnipegs Skandinaviska Kyrkor. Mötena voro väl besökta ehuruval ett det var skarpt kallt om morgonen och de hölls så tidigt som kl. 6 f. m.

Annandag Jul firades ett af det största Skandinaviska bröllopp i Winnipeg under innevarandesång Herr Charles Sheldon och Fröken Charlotte Anderson blefvo den dagen förenade i äktenskap af Pastor S. Udden. Vigseln skedde i Svenska Lutherska Kyrkan. Herr Ben Anderson var marskalk och hade till tärna Miss Killen. Banningenör Panzer gaf bort bruden. Efter vigseln tågade bröllops gästerna till Pythias Hall, hvarest supé serverades. Omkring 60 gäster närvaro. Stadsfullmäktige Alex. Calder fungerade som Ordförande och E. Öhlen som Vice ordförande. Ordföranden öppnade talenas rad, med ett väl lyckadt tal för brudparet. Derefter följde tal för "landets öfverhet", "fosterlandet" och "vårt adopterade land." Sång utfördes mycket förtjenstfullt af Herr John E. Forslund. Brudparets presenter voro både många och dyrbara. Tyvärr tillåter oss ej utrymmet att här om'as dem alla. De "lyckliga ta" emottogo lyckönskningar i mängd från när och fjerran och hvaruti vi af hjertastämna.

Den 27de dec. Sammanviges af Pastor S. Udden, Märten Anderson och Sophia Nilson. Supé intogs hos Fru och Herr Wollin, 311 Fountain street.